

ΤΗ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐπλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Τῆς ἑορτῆς

Ἦχος πλ. β'

Τριήμερος ἀνέστης

Μορφούμενος δι' οἶκτον Χριστέ, Ἀδάμ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον, ἐκ Παρθένου, ὄφθης δεύτερος Ἀδάμ, ἐν ὄρει δὲ Σωτήρ μου, Θαβῶρ μετεμορφώθης, παραγυμνῶν σου τὴν θεότητα.

Ἐξέστησαν ὀρῶντες τὴν σὴν, τῆς χάριτος οἱ πρόκριτοι, καὶ τοῦ νόμου, Μεταμόρφωσιν Χριστέ, ἐν ὄρει τῷ ἁγίῳ, μεθ' ὧν σὲ προσκυνοῦμεν, σὺν τῷ Πατρὶ σου καὶ τῷ Πνεύματι.

Λαμπρύνεται ἡ κτίσις φαιδρῶς, τὴ σὴ Μεταμορφώσει Χριστέ, ἦν τοῖς θείοις, Αποστόλοις ἐν Θαβῶρ, Μωσεῖτε καὶ Ἡλία, ὑπέδειξας Θεὸς ὧν, ἀρρήτως λάμπας ὑπὲρ ἥλιον.

Τοῦ Ἁγίου

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Εὐπλε παναοίδιμε ἐχθροῦ, δυσμενοῦς κατέβαλες, τὰς μηχανὰς ἀνδρειότατε, στερρὰ ἀθλήσει σου, προσπαλαίσας τοῦτον, καὶ Χριστῷ τῷ Κτίστη σου, θυσία καθαρὰ καὶ εὐπρόσδεκτος, καθιερώθης νῦν, τῷ τῶν ὄλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε παναοίδιμε Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ φραζάμενος, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, πρὸς τὸν ἀντίπαλον, ἐκουσία γνώμη, καρτερῶς ἐχώρησας, καὶ τοῦτον προφανῶς τροπώσάμενος, συμβασιλεύεις νῦν, τῷ, τῶν ὄλων βασιλεύοντι, δι' αἰῶνος συναγαλλιώμενος.

Εὐπλε παναοίδιμε Χριστόν, ἀρωγὸν κτησάμενος, τῶν ὑλικῶν κατεφρόνησας, καὶ σῶμα δι' αὐτόν, τῷ διώκτη Μάρτυς, παραδοὺς εἰς μάστιγας, ἀντέστης ἐναθλῶν μέχρις αἵματος, διὸ στεφάνω σε, τῷ τῆς νίκης κατεκόσμησεν, ὁ Δεσπότης καὶ Σωτήρ καὶ Κύριος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος δ'

Ὅρος τὸ ποτὲ ζοφῶδες καὶ καπνῶδες, νῦν τίμιον καὶ ἁγίον ἐστίν, ἐν ᾧ οἱ πόδες σου ἔστησαν Κύριε, πρὸ αἰῶνων γὰρ κεκαλυμμένον μυστήριον, ἐπ' ἐσχάτων ἐφάνερωσεν ἡ φρικτὴ σου Μεταμόρφωσις, Πέτρῳ Ἰωάννῃ καὶ Ἰακώβῳ, οἵτινες τὴν ἀκτῖνα τοῦ προσώπου σου μὴ φέροντες, καὶ τὴν λαμπρότητα τῶν χιτῶνων σου, ἐπὶ πρόσωπον εἰς γῆν κατεβαρύνοντο, οἳ καὶ τὴ ἐκστάσει συνεχόμενοι, ἐθαύμαζον βλέποντες, Μωϋσὴν καὶ Ἡλίαν, συλλαλούντάς σοι τὰ μέλλοντα συμβαίνειν σοί, Καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐμαρτύρει λέγουσα, Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε, ὅστις καὶ δωρεῖται τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς Προσόμοια.

Ἦχος β'

Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ

Φύσιν τὴν ἐξ' Ἀδάμ, Χριστέ ἀμείψαι θέλων, ἐν ὄρει νῦν ἀπαίρεις, Θαβῶρ παραγυμνώσων, τοῖς Μύσταις τὴν θεότητα.

Στίχ. Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Σέλας τὸ τριλαμπές, ἀστράψαν ἀπορρήτως, τῆς θεϊκῆς σου δόξης, Θαβώρ ἐν ὄρει Σῶτερ, τὴν σύμπασαν ἐφαίδρυνεν.

Στίχ. Θαβώρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Αἴφνης οἱ Μαθηταί, τὸ ἔξαλλον ἰδόντες, τὸ τῆς στολῆς καὶ πάσης, διαρτίας σου Λόγε, πρηνεῖς εἰς γῆν κατέπιπτον.

Δόξα... Καὶ νύν... ᾠχος δ'

Εἰς ὄρος ὑψηλὸν μεταμορφωθείς ὁ Σωτήρ, τοὺς κορυφαίους ἔχων τῶν Μαθητῶν, ἐνδόξως ἐξέλαμψας δηλῶν ὅτι οἱ ἐν ὕψει τῶν ἀρετῶν διαπρέψαντες, καὶ τῆς ἐνθέου δόξης ἀξιωθήσονται, Συλλαλοῦντες δὲ τῷ Χριστῷ, Μωϋσῆς καὶ Ἡλίας ἐδείκνυον ὅτι ζώντων καὶ νεκρῶν κυριεύει, καὶ ὁ πάλαι διὰ νόμου, καί, Προφητῶν λαλήσας ὑπῆρχε Θεός, ὃ καὶ φωνὴ τοῦ Πατρὸς, ἐκ νεφέλης φωτεινῆς ἐμαρτύρει λέγουσα, Αὐτοῦ ἀκούετε, τοῦ διὰ Σταυροῦ τόν, Ἄδην σκυλεύσοντος, καὶ νεκροῖς δωρουμένου ζωὴν τὴν αἰώνιον.

**Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς
ᾠχος βαρῦς**

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου τὴν δόξαν σου, καθὼς ἤδυναντο, Λάμψον καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, τὸ φῶς σου τὸ αἰδίων, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, φωτοδότα δόξα σοί.

Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν

**Κάθισμα ᾠχος δ'
Ἐπρφάνης σήμερον**

Ἑορτὴ ὑπέρλαμπρος ἡ τοῦ Δεσπότη, ἦλθε, δεῦτε ἅπαντες, ἐπὶ τῷ ὄρει νοερῶς, προκαθαρθέντες ἀνέλθωμεν, τῷ θαβωρίῳ, Χριστὸν ἐποψόμενοι.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν

**Κάθισμα ᾠχος πλ. α'
Τὸν συνάναρχον Λόγον**

Ὁ ὁμότιμος Λόγος Πατρὶ καὶ Πνεύματι, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου εἰς σωτηρίαν ἡμῶν, ἀνεστράφη τοῖς ἐν γῆ καθάπερ γέγραπται, καὶ ἀνελθῶν ἐν τῷ Θαβώρ, σὺν προκρίτοις Μαθηταῖς, ἐνδόξως μετεμορφώθη, διὸ ὕμνοῦμεν αὐτοῦ τὴν θεῖαν, καὶ παναγίαν συγκατάβασιν.

Δόξα... Καὶ νύν... Τὸ αὐτὸ

Εἶτα ὁ πρῶτος Κανὼν τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν κλεινὸν Εὐῖπλον εὐσεβῶς ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

**Ὦδὴ α' ᾠχος δ'
Τριστάτας κραταιοῦς**

Τῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, εὐπλοήσας εἰσηλθες, εἰς λιμένα τῆς ζωῆς, ἐν ᾧ περιχαρῶς, ἀγαζόμενος ἔνδοξε, κόπασόν μου τῆς καρδίας, πολυτάραχον κλύδωνα, γαληνῶς τοῦ δοξάζειν τὴν μνήμην σου.

Ὀλόφωτος ἀστήρ, ἀρετῶν δαδουχίαις, καταυγάζων τοὺς πιστοὺς, ἀνέτειλας σοφέ, τῷ σεπτῷ στερεώματι, Εὐπλε τῷ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ τὸν ζόφον ἀπήλασας, τῶν δαιμόνων δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Νευρούμενος σοφέ, θεϊκῆ δυναστεία, θαρσαλέω λογισμῷ, Θεὸν τὸν ἐκ Θεοῦ, γεννηθέντα ἐκήρυξας, σταύρωσιν ἐθελουσίως, ὑπομείναντα ἔνδοξε, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντα.

Κινείσθω πρὸς τὴν σὴν, εὐφημίαν πᾶν στόμα, ὅτι στόματος ἐχθροῦ, ἐνθέοις διδαχαῖς, θεοφόρε ἐξηρπασας, πάντας τοὺς εὐπειθεστάτως, δεξαμένους τοὺς λόγους σου, ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότητα.

Θεοτοκίον

Λαμπρύνας σου Χριστός, τὴν νηδὺν τὴν φωσφόρον, τὴ καθόδῳ τῆ φρικτῆ, ὡς ἥλιος Ἀγνή, τοῖς ἐν κόσμῳ ἀνέτειλε, λύων τῆς πολυθείας, τὴν ἀχλὺν τὴν καχέσπερον, καὶ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Ὦδη γ'

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν

Ἐαυτὸν ἐξέδωκας, ὥσπερ ἀμνὸς ἐκουσίως, σφαιασθῆναι θέλων, ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ διὰ σέ, ἐθελοντὶ πτωχεύσαντος καὶ σφαγέντος, Εὐπλε παμμακάριστε.

Ἰερεῖον ἄμωμον, εὐωδεστάτη θυσία, καὶ προσφορὰ τελεία, προσανηνέχθης τῷ Θεῷ, περιχαρῶς μακάριε, ἀναμέλων, Ἅγιος εἶ Κύριε.

Νόμοις κρατυνόμενος, Εὐαγγελίου θεόφρον, μέσον ἀνδρῶν ἀνόμων, ἐπέστης κράζων ἐμφανῶς, Τοῖς μὴ ζητοῦσι πάριμι, διελέγξαι τούτων τὴν δυσσέβειαν.

Θεοτοκίον

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ σου, κατασκηνώσας, οὐδόλως τῆς παρθενίας κλεῖθρα, τῆς σῆς ἐσάλειψεν Ἀγνή ὄν ἐκτενῶς ἰκέτευε, στηριχθῆναι πάντας τοὺς ὑμνούντάς σε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις, ἠσθένησε συναγωγῆ, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν Ἅγιος εἶ Κύριε».

Κάθισμα Ἦχος α'

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τοὺς νόμους τοῦ Χριστοῦ, ἐν χερσὶ περιφέρων, ἐπέστης ἐκβοῶν, τοῖς ἐχθροῖς ἐν σταδίῳ, Αὐτόκλητος πάριμι, ἐναθλήσων στερρότατα, ὅθεν κλῖνας σου, περιχαρῶς τὸν αὐχένα, ὑποδέδεξαι, τὴν ἐκτομὴν τὴν τοῦ ξίφους, τελέσας τὸν δρόμον σου.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Ἑορτῆς

Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Τῇ ἀπροσίτῳ Ἰησοῦ, δόξη τοῦ θείου σου φωτός, μεταμορφούμενος τοῖς σοῖς, ἔλαμψας θείοις Μαθηταῖς, τῷ Ἰωάννῃ καὶ Πέτρῳ καί, Ἰακώβῳ, ἐξέστησας αὐτούς, τῇ θεία χάριτι, φωνῆς γὰρ πατρικῆς, ἀγαπητὸν σὲ Υἱόν, προσμαρτυρούσης ἤκουον, καὶ εἶδον τὴν τοῦ προσώπου σου δόξαν φρικτῆν, Σωτήρ ὁ πάντας, θέλων σωθῆναι, φώτισον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὦδη δ'

Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον

Ναὸς ἔμψυχος Τριάδος τῆς παναγίας, ὡς ἀληθῶς ἐδείχθης καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων, Εὐπλε κατηδάφισας, τῷ ὄπλῳ τῆς πίστεως.

Ἐνηδόμενος τῷ κάλλει τῷ θείῳ Εὐπλε, τῶν αἰκισμῶν καὶ πόνων, τῶν ἀπείρων βασάνων, μάκαρ κατεφρόνησας, καὶ χαίρων ἐνήθλησας.

Ἐψηλόφρονα καρδίαν τοῦ παλαμναίου, ταπεινωθεὶς θεόφρον, ἐταπεινώσας μάρτυς, καὶ πρὸς τὸν ὑψώσαντα, βροτοὺς ἀνελήλυθας.

Πυρακτούμενος τῷ φίλτρῳ τῷ τοῦ Δεσπότη, πᾶσαν τὴν πλάνην μάρτυς, ἐνεπύρισας ὄντως, καὶ πρὸς τὸ μαρτύριον, προθύμως ἐχώρησας.

Θεοτοκίον

Λιτανεύουσιν οί πλούσιοι τοῦ λαοῦ σου, σὲ τὴν Τεκοῦσαν Κόρη, τὸν πλουτίσαντα πάντας, θείαις ἐπιγνώσεσι, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Ὦδὴ ε'

Ἄσεβεῖς οὐκ ὄψονται

Ὀλικῶς ταῖς νεύσεσι, ταῖς θείαις λαμπρυνθείς, καὶ ἀνδρεία ὄχυρωθεῖς, ὥσπερ λέων ἄριστε, σὺ πρὸς τὸ στάδιον, πεποιθὼς εἰσέδραμες, τὴν δυσσέβειαν τροπούμενος.

Νέμει σοὶ τὴν ἄλυπον, ζῶν ὁ λυτρωτῆς, δι' αὐτὸν θάνατον πικρὸν, ἀθλοφόρε ἔνδοξε, καθυπομείναντι, καὶ χοροῖς συνάπτει σε, τῶν μαρτύρων ἀριστεύσαντα.

Ἐκλινας ἀχένα σου, προθύμω λογισμῶ, καὶ τὴν κάραν ἀφαιρεθείς, τῷ Χριστῷ τρανότερον, καὶ καθαρώτερον, συνεδέθης Ὅσιε, ἀπολαύων τῆς θεώσεως.

Θεοτοκίον

Ἐπερτέρα πέφηνας, Ἀγγέλων ἀληθῶς, τῶν Ἀγγέλων τὸν ποιητὴν, ὑπὲρ νοῦν κυήσασα, τὸν δοξάσαντα τοὺς Ἁγίους μάρτυρας, Παναγία Μητροπάρθενε.

Ὦδὴ ς

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη

Σταζόμενος αἵματι παρέστης, τῷ σῶ ἀγωνοθέτῃ, γενναιότατα Εὐπλε θεόφρον, καὶ παρ' αὐτοῦ, τοὺς στεφάνους εἴληφας, τοὺς τῆς νίκης ἀγαλλόμενος.

Ἔστης πρὸ τοῦ βήματος ἀνδρείως, τοὺς τοῦ Δεσπότη νόμους, ταῖς ἀγκάλαις σου Εὐπλε κατέχων, καὶ προφανῶς, τοὺς ἀνόμους Ὅσιε, διελέγχων προθυμότατα.

Βασάνων πληθὺν μὴ δειλιάσας, μὴ φοβηθεῖς τὸ ξίφος, τὴν ἀλήθειαν σὺ πρὸ βημάτων δικαστικῶν, ἐυσεβῶς ἐκήρυξας, καὶ τὴν πλάνην ἐθανάτωσας.

Θεοτοκίον

Ὡ θαῦμα παράδοξον, πῶς τίκτεις, πείραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα; πῶς θηλάζεις δὲ Παρθενομήτορ, τὸν χορηγόν, ἀληθῶς τοῦ γάλακτος, καίτροφέα πάσης κτίσεως;

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταγιγῆς πολλῶν ἀμαρτημάτων, ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε».

Συναξάριον

Τῆ ΙΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐπλου τοῦ Διακόνου.

Στίχοι

- Ἐκ τῆς στολῆς μέν, σεπτὸς Εὐπλος Λευίτης.
- Ἐκ τῆς τομῆς δέ, στερρὸς ὄντως ὀπλίτης.
- Πλήγη ἔνδεκάτη ξίφει Εὐπλος κοπήεντι.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τῶν Ἐγκαινίων τοῦ σεβασμίου καὶ περικαλοῦς οἴκου καὶ θείου Ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς Ἐλεούσης.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Διήγησις περὶ τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Νεοφύτου, Ζήνωνος, Δαΐου, Μάρκου, Μακαρίου καὶ Δαϊανοῦ, διὰ πυρὸς τελειωθέντων.

Ὁ Ὅσιος Πασσαρίων ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'
Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλώνι

Στάξαν σου ἐν γῆ τὸ αἷμα, ἀπέσβεσε τὴν πυράν, τῆς πλάνης πανόλβιε, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πλουσιωτάτως ἠρδευσεν, εὐσεβῶς ἀνυμνούσάν σε.

Ἐχων φρόνημα γενναῖον, καὶ ἄσειστον λογισμόν, τὴν πλάνην κατέσεισας, καὶ προϊσταμένους τοῦ ψεύδους, τοῖς ἀψευδέσιν ἠλεγξας, διδασκαίς Εὐῖπλε πάνσοφε.

Πύλη σοὶ τοῦ Παραδείσου, Εὐῖπλε μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἠνοιχθή μακάριε, κεκαλλωπισμένον ἰδοῦσα τῷ θείῳ πάθει, καὶ τῷ νικητικῷ διαδήματι.

Ἄνθρακι κεκαθαρμένος, θείῳ μάρτυς τὴν ψυχὴν, ἄνθρακας κατέσβεσας, τῆς πολυθειᾶς κραυγᾶζων, Εὐλόγητὸς εἶ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ἵνα σου τὴν θεῖαν μήτραν, κάμινος ἢ Περσική, τυπώση Πανάμωμε, σώζει Νεανίας ἀφλέκτους ἀναβοῶντας, Κύριε ὁ Θεὸς εὐλόγητὸς εἶ.

Ὡδή η'
Λυτρωτὰ τοῦ παντός

Νοσημάτων παντοίων καθάρσιον, καὶ πνευμάτων δεινῶν ἐλατήριον, τὸ σὸν ὑπάρχει Λεῖψανον, ὁ κυκλοῦντες βοῶμεν, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐπὶ σοὶ τῶν πιστῶν δῆμος γέγηθε, πρὸς Χριστὸν σὲ μεσίτην κτησάμενος, καὶ πρεσβευτην θερμότατον, καὶ προστάτην παμμακάρε Εὐῖπλε Λευῖτα, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Συνελθόντες ἀρύσασθε ἄνθρωποι, νοσημάτων κατάλληλον ἴαμα, ἐκ τῆς σοροῦ τοῦ μάρτυρος, καὶ βοήσατε πίστει, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ὁραιώθης Ἀγνή παναμώμητε, ὑπὲρ πᾶσαν Ἀγγέλων εὐπρέπειαν, τὸν ποιητὴν κυήσασα, τῶν βροτῶν καὶ Ἀγγέλων, ὃ μελωδοῦμεν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμὸς

«Λυτρωτὰ τοῦ παντός, Παντοδύναμε, τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν, Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον».

Ὡδή θ'
Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ἴδεῖν ἠξιώθης ἀληθῶς πανόλβιε, τὰ μακρόθεν σοὶ ποθούμενα, ἔστης ἐφέσεως ὡς φθάσας, αὐτὸ τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον, τοῦ πόθου σου σαφῶς τὸ συμπέρασμα, Εὐῖπλε Λευῖτα ἀξιάγαστε.

Ὡς σκῆπτρον κατέχων τὸν Σταυρὸν μακάριε, τῇ χειρὶ σου τὴν πορφύραν δέ, ἦν ἐξ αἱμάτων ἱερῶν σου, ἐφοίνιξας λαμπρῶς περικείμενος, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ νῦν παρίστασαι, Εὐῖπλε μαρτύρων ἀκροθίνιον.

Σήμερον Κατάνη ἢ σεπτὴ μητρόπολις, πολιοῦχον ταύτης ἄριστον, σὲ κεκτημένη ἐορτάζει, τὴν θεῖαν ἐκτελούσά σου ἄθλησιν, σὺν πάσαις ἐπαρχίαις καὶ πόλεσιν, ἦν περιέποις σαῖς δεήσεσιν.

Ἥλιος ὀλόφωτος σαφῶς γεγένησαι, καὶ πρὸς φέγγος κατεσκήνωσας, Μάρτυς τὸ θεῖον τὴ μεθέξει, θεούμενος τῇ θεῖα μακάριε, καὶ νῦν φωταγωγεῖς τοὺς ὑμνούντάς σου, τὴν φωτοφόρον μάκαρ ἄθλησιν.

Θεοτοκίον

Φωτὸς, τοῦ ἐν σοὶ μαρμαρυγαῖς Θεόνυμφε, τὴν ψυχὴν μου φωταγωγήσον, κείμενον βόθρω ἀπωλείας, ἀνάστησον, ἐχθροὺς Καταισχύνουσα, τοὺς θλίβοντας ἀεὶ τὴν καρδίαν μου, καὶ πρὸς τὰ πάθη συνωθούντάς με.

Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς

κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνηθης, ὅθεν σὲ πάντες μεγαλύνομεν».

**Ἐξαποστειλᾶριον
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε**

Διόλου ἀνακείμενος, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν, λαμπόμενος ἀθλοφόρε, τῶν ἐκτελούντων μέμνησο, τὴν φωτοφόρον μνήμη σου, καὶ σὲ τιμώντων Ἄγιε, ὡς τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, Διάκονον μάρτυς Εὐπλε.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς

Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε, φωτὸς Πατρὸς ἀγεννήτου, ἐν τῷ φανέντι φωτί σου, σήμερον ἐν θαβώριῳ, φῶς εἶδομεν τὸν Πατέρα, φῶς καὶ τὸ Πνεῦμα, φωταγωγοῦν πᾶσαν κτίσιν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ Προσόμοια.

**Ἦχος β'
Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ**

Χαίρετε ἡ τριάς, τῶν θείων Ἀποστόλων, ἡ τῆς Τριάδος εἶδες, τὸν κατ' οὐσίαν ἕνα, εἰς ὄρος τὸ θαβώριον.

Στίχ. Σοὶ εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

Εὐγέ σοὶ τῷ Θαβώρ, τῷ πρὶν ζοφωδεστάτῳ, φωτὸς γὰρ ἠξιώθης, οὐκ αἰσθητοῦ ἡλίου, τῆς ἄνω δὲ λαμπρότητος.

Στίχ. Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

Φωτὶ μὲν τῷ τοῦ σοῦ, προσώπου ἐλλαμφθέντες, οἱ Μαθηταὶ σου Σῶτερ, μὴ φέροντες τὴν αἴγλην, εἰς γῆν ἄφνω κατέπιπτον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Ὅμοιον

Εἶδον ἐν τῷ Θαβώρ, Μωσῆς τε καὶ Ἠλίας, τὸν ἐκ Παρθένου Κόρης, Θεὸν σεσαρκωμένον, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.